

se domnívá, že Komise stanovila částku pokuty na úrovni, která nenapravitelně ohrožuje její hospodářskou životaschopnost a způsobuje znehodnocení jejích aktiv. Navíc žalobkyně namítá, že se Komise dopustila nesprávného posouzení, když měla za to, že ve věci žalobkyně neexistovala žádná sociální a hospodářská souvislost, která by měla být zohledněna.

(¹) Oznámení Komise o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů (Úř. věst. C 298, s. 17).

(²) Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205).

(³) Pokyny pro výpočet pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1/2003 (Úř. věst. C 210, s. 2).

Žaloba podaná dne 13. října 2009 — Terezakis v. Komise

(Věc T-411/09)

(2009/C 312/57)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Ioannis Terezakis (zástupce: B. Lombart, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobce

— zrušit rozhodnutí Komise ve formě dopisu ze dne 3. srpna 2009 obdrženo žalobcem dne 10. srpna 2009, jímž byl žalobci odepřen přístup k určitým částem, jakož i k přílohám určitých dopisů, které jsou součástí korespondence mezi Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a řeckým ministerstvem pro hospodářství a finance a které se týkají daňových neregulérností spojených s výstavbou letiště Spata v Aténách v Řecku;

— uložit žalované náhradu nákladů tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce na základě níže uvedených důvodů požaduje zrušení rozhodnutí Komise ze dne 3. srpna 2009, které mu bylo oznámeno dne 10. srpna 2009, a kterým mu byl odepřen přístup k určitým částem, jakož i k přílohám určitých dopisů, které jsou součástí korespondence mezi Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a řeckým ministerstvem pro hospodářství a finance a které se týkají daňových neregulérností spojených s výstavbou letiště Spata v Aténách v Řecku.

Žalobce zaprvé tvrdí, že napadené rozhodnutí je stíženo zjevně nesprávným právním posouzením a zjevně nesprávným posouzením skutečností, neboť Komise nesprávně vyložila a uplatnila čl. 4 odst. 2 první odrážku nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 (¹) ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise. Žalobce tvrdí, že Komise pouze abstraktně uplatnila výjimku z práva na přístup veřejnosti spojenou s potřebou chránit obchodní tajemství a odmítla zveřejnit určité části dotčených dokumentů, aniž by uvedla přesné důvody týkající se nebezpečí, jež by zveřejnění mohlo znamenat pro ochranu obchodních zájmů dotčených podniků.

Žalobce dále tvrdí, že Komise porušila článek 1 uvedeného nařízení, a zásadu co nejširšího přístupu k dokumentům Komise, jak je stanovena v čl. 1 písm. a) uvedeného nařízení, jakož i v judikatuře soudů Společenství.

Mimoto žalobce tvrdí, že Komise se dopustila zjevně nesprávného právního posouzení, když neuvedla důvody, na nichž založila své rozhodnutí. Tvrdí, že Komise porušila povinnost odůvodnění zakotvenou v článku 253 ES, když pro účely odepření požadovaného přístupu pouze odkázala na výjimku stanovenou v čl. 4 odst. 2 první odrážce nařízení (ES) č. 1049/2001.

Nakonec má žalobce za to, že se Komise dopustila omylu, když dospěla k závěru, že přílohy dopisů, k nimž žalobce požadoval přístup, již byly v jeho držení, přičemž vycházela z nesprávného výkladu, podle něhož byly požadované dokumenty totožné s dokumenty, které již žalobce měl v držení. V důsledku toho žalobce tvrdí, že napadené rozhodnutí je stíženo zjevně nesprávným právním posouzením, neboť Komise neuplatnila ustanovení nařízení (ES) č. 1049/2001, a zejména jeho článek 4.

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331).

Žaloba podaná dne 14. října 2009 — CEA v. Komise

(Věc T-412/09)

(2009/C 312/58)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Commissariat à l'énergie atomique (CEA) (Paříž, Francie) (zástupci: J. García-Gallardo, Gil-Fournier, M. Arias Díaz a C. Humpe, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- potvrdit přijetí žaloby (žaloby, plné moci, kopií a příloh) a prohlásit ji za přípustnou,
- přezkoumat žalobu podanou jménem a na účet CEA prostřednictvím jeho zástupců,
- v souladu s článkem 230 ES zrušit rozhodnutí Komise doručené CEA dopisem ze dne 29. července 2009, kterým bylo odmítnuto postavit odstupné poskytované CEA při odchodu do důchodu na roveň nepřímým způsobným nákladům a udělit CEA potvrzení o účetní metodice,
- podpůrně podle článku 238 ES určit, že (i) odstupné při odchodu do důchodu je způsobným výdajem podle smluvních pravidel 7. Rámcového programu pro výzkum a vývoj, a konstatovat, že (ii) Evropská komise nerespektuje své závazky vůči CEA v rámci 7. Rámcového programu pro výzkum a vývoj
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

V první řadě směřuje žaloba podaná na základě článku 230 ES ke zrušení konečného rozhodnutí Komise, které bylo dne 29. července 2009 doručeno Commissariat à l'Énergie Atomique (CEA) a kterým bylo odmítnuto postavit odstupné poskytované CEA při odchodu do důchodu na roveň nepřímým způsobným nákladům a udělit CEA potvrzení o účetní metodice, které by mu umožnilo uplatnit své nepřímé výdaje na zaměstnance za účelem získání náhrady nákladů vynaložených při realizaci projektů spolufinancovaných v rámci 7. Rámcového programu pro výzkum a vývoj.

CEA se domnívá, že rozhodnutí Komise, podle něhož odstupné při odchodu do důchodu nepředstavuje nepřímé způsobné výdaje, se zakládá na nesprávném právním posouzení a zjevně nesprávném posouzení skutkových okolností a že Komise porušila zásadu řádné správy, zásadu právní jistoty, zásadu proporcionality a zásadu ochrany legitimního očekávání.

Podpůrně žaloba podaná na základě článku 238 ES směřuje k určení, že Komise tím, že odmítla postavit odstupné poskytované CEA při odchodu do důchodu na roveň způsobným nákladům, a tudíž odmítla poskytnout jejich náhradu, nedržela své smluvní závazky vůči CEA.

Žaloba podaná dne 14. října 2009 — Henkel v. OHIM — JLO Holding (LIVE)

(Věc T-414/09)

(2009/C 312/59)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Henkel AG & Co. KGaA (Düsseldorf, Německo)
(zástupkyně: C. Milbradt, advokátka)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: JLO Holding Company, LLC (Santa Monica, Spojené státy americké)

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 30. července 2009 (věc R 609/2008-1) v rozsahu, v němž byla ochranná známka Společenství č. 984 245 („LIVE“) pro výrobky mýdla, voňavky a kosmetické přípravky zrušena;
- uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: Slovní ochranná známka „LIVE“ pro výrobky zařazené do třídy 3 (ochranná známka Společenství č. 984 245)

Majitel ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Účastník řízení navrhuující prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství: JLO Holding Company, LLC

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: Částečné prohlášení ochranné známky Společenství za zrušenou

Rozhodnutí odvolacího senátu: Částečné zrušení rozhodnutí zrušovacího oddělení a částečné prohlášení ochranné známky Společenství za zrušenou

Dovolávané žalobní důvody: Porušení článku 51 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 51 odst. 2 nařízení (ES) č. 207/2009⁽¹⁾, protože právně relevantní používání namítané ochranné známky bylo prokázáno rovněž pro skupiny výrobků mýdla, voňavky a kosmetické přípravky

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).